

ת"ד 7151/07/18 - מדינת ישראל נגד רז יעקובסון

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

06 ספטמבר 2020

ת"ד 7151-07-18 מדינת ישראל נ'

יעקובסון

לפני כבוד השופט אלכס אחר

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י עו"ד נופר כץ חביב

נגד

הנאשם

רז יעקובסון

ע"י עו"ד בן הרוש

גזר דין

מבוא:

עסקין בתאונת דרכים אשר ארעה בתאריך 28.05.17 סמוך לשעה 21:20, (כתצב האישום הוגש ע"י המאשימה לבית המשפט ביום 31.07.2018), וכעולה מעובדות כתב האישום, בהן כאמור הורשע הנאשם, נהג הנאשם רכב פרטי מסוג יונדאי מספר 82-897-78 (להלן: "רכב א") בחדרה, רח' הנשיא ממזרח למערב, והגיע לצומת עם רח' רוטשילד או בסמוך לכך. אותה עת, במקום הנ"ל, ממערב למזרח, נסע אופנוע מסוג ימאהה מספר 22-806-14 (להלן: "רכב ב") נהוג בידי סהר שושן. הכביש במקום יבש ותקין, צומת מרומזר, דו מסלולי דו נתיבי, שטח הפרדה בנוי מפריד בין המסלולים עם גדר בטיחות וצמחייה. בכיוון נסיעת הנאשם שני נתיבי נסיעה, נתיב שמאלי לנסיעה ישר בלבד ונתיב ימני לכיוון ישר וימינה בלבד.

הנאשם נהג רכבו בקלות ראש בכך שבצומת עם רח' רוטשילד לא ציית לתמרור 201 בכך שפנה שמאלה לכיוון דרום, במקום המאפשר נסיעה ישר וימינה בלבד וחסם דרכו של נהג רכב ב' וכלי הרכב התנגשו.

כתוצאה מהתאונה נזקקו לטיפול רפואי שניים ביניהם נהג רכב ב' אשר נגרמו לו חבלות של ממש: שברים בקליווס משמאל ובגוף הספאנויד, שברים דופן מדיאלי גג ארובה ימנית, שבר בדופנות קדמי ואחורי של סינוס פרונטלי ימני, שבר בזיגומה ימנית, שברים בעצמות האף, שבר בגג ארובה שמאלית, שבר באפקס של פירמידה משמאל, שבר בזיגומה שמאלית, שבר בפריאטו אוקסיפיטלי משמאל, שבר דחיסה פרונטלי מימין, שברים בעמוד השדרה. כמו כן, נגרם נזק לכלי הרכב.

העבירות בהן הורשע הנאשם הן: **אי ציות לתמרור 201** - עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961+ סעיף 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961 (סמל סעיף 5501), **נהיגה בקלות ראש** - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה (סמל סעיף 2011) **והתנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף** - עבירה על תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה (סמל סעיף 2009).

בדין אשר התקיים לפני, ביום 03.03.19, הודה והורשע הנאשם בעובדות ובעבירות המיוחסות לו בכתב האישום והטיעונים לעונש נדחו לבקשת הצדדים. בדין מיום 08.09.19 לבקשת בא כוחו, הנאשם הופנה אל שירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו שיבחן אפשרות להטלת צו של"צ כמו גם שילובו בתכנית טיפולית וזאת לאור גילו הצעיר ועברו התעבורתי הנקי.

תסקיר שירות המבחן

ביום 11.12.19 הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן. מהתסקיר עולה כי הנאשם, בן 22, רווק, בעל תעודת בגרות מלאה לאחר שסיים 12 שנ"ל. הנאשם מתמודד עם הפרעות קשב וכן קשיים רגשיים בשל טראומה אשר חווה בילדותו כאשר למרות הקשיים, סיים את לימודיו וביצע שירות צבאי מלא כלוחם. שירות המבחן התרשם מהנאשם כצעיר שחווה מספר אירועים טראומטיים בחייו אך נותר בעל כוחות תפקוד תקינים וכי התאונה וההליך המשפטי הינם חוויה בלתי נעימה עבורו וזאת בשים לב כי גיליונו הפלילי וכן גיליונו התעבורתי נעדרים הרשעות קודמות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות מלאה על התאונה וחומרת הנזק שגרם אך איננו מעוניין להשתלב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן לאור טיפול שקיבל ביוזמתו לאחר התאונה. בשל כך, שירות המבחן לא הגיש המלצה טיפולית בעניינו אלא המליץ על הטלת צו של"צ בלבד ואולם, לאור בדיקת שתי שמסר הנאשם אשר הצביעה על שימוש בקנאביס, עתר שירות המבחן לדחיית הדיון לשם עריכת תסקיר נוסף.

בדין בפניי הביע הנאשם תמיהה על תוצאות הבדיקה, ביקש הזדמנות נוספת להוכיח את נקינותו ובית המשפט נעתר לבקשה. ביום 11.02.20 הוגש תסקיר משלים אשר דיווח כי הנאשם מסר בדיקות שתי נקיות מסמים ולכן הומלץ שיבצע 250 שעות של"צ במרכז יום לקשיש.

טיעונים וראיות הצדדים לעונש:

לדין מיום 20.02.20, התייצבה אמו של הנפגע, טענה כי הנפגע עצמו איננו יכול ולא יוכל להתייצב והציגה מסמכים רפואיים של הנפגע מיום 28.05.19. עם זאת, ולאחר שבית המשפט עיין במסמכים הרפואיים סברה המאשימה כי יש לשמוע את הנפגע באופן בלתי אמצעי ועתרה לדחיית הדיון. בית המשפט נעתר לבקשה ונקבעה ישיבה נוספת ליום 05.03.2020.

לדין מיום 05.03.20 לא הגיע הנפגע והצדדים הגיעו להסכמה כי הנאשם יישא דבריו ולאחר מכן תתקיים פגישה בין הצדדים.

הנאשם בדבריו התייחס ללקחים אותם למד באמצעות שירות המבחן, לחרטה אותה הוא מרגיש שהיה מקווה לומר בפני הנפגע והביע תקווה כנה כי יוכל לכפר על מעשיו ולתרום לחברה באמצעות ביצוע צו של"צ.

גם לדין מיום 28.07.20 לא התייצב הנפגע והצדדים טענו לעונש.

ב"כ המאשימה טען כי מדובר באירוע חמור אשר הפך למכת מדינה ועל בית המשפט לשלוח מסר ברור בבואו להילחם בתופעה תוך שהפנה לחומרת הפגיעה שנגרמה לנפגע וצירף מסמכים רפואיים ממועד האירוע. כמו כן הפנה לגיליון התעבורתי של הנאשם הכולל הרשעה מסוג ברירת משפט בגין מהירות.

ב"כ המאשימה ביקש מבית המשפט להעניק בכורה לשיקול ההרתעה על פני נסיבותיו של הנאשם. לשאלת בית המשפט ציין ב"כ המאשימה כי גם נגד הנפגע הוגש כתב אישום בגין האירוע מאחר ונהג ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. ב"כ המאשימה צירף פסיקה ועתר להשתת עונש שלא יפחת מ-9 חודשי מאסר בעבודות שירות, פסילה בפועל ל-4 שנים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם הפנה במסגרת טיעוניו לעונש לנסיבות התאונה אשר אירעו בשל טעות של הנאשם שהינו אדם נורמטיבי אשר לא נהג תחת השפעת אלכוהול ושיצא להושיט עזרה לנפגע. עוד ציין כי הנאשם לקח אחריות מלאה והודה בהזדמנות הראשונה, שיתף פעולה עם שירות המבחן ומעוניין לבצע את צו השל"צ, כפי שהומלץ.

באשר למצבו הנוכחי של הנפגע, ציין ב"כ הנאשם כי המסמכים שהוצגו אינם עדכניים ונערכו כשנתיים טרם הדיון בעוד שהנפגע עצמו לא התייצב לדיונים בבית המשפט, ולא הגיש כל תיעוד עדכני אודות מצבו. לאור האמור, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצות שירות המבחן ולאפשר לנאשם לשקם את חייו תוך שישלם לחברה את חובו.

קביעת מתחם העונש ההולם:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

בענייננו, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות שאין להקל ראש בחומרתן ובנסיבות ביצוען עת לא ציית לתמרור ופנה שמאלה במקום המורה על נסיעה ישר בלבד וחסם את דרכו של אופנוע שבא ממולו. בעקבות כך, נגרמה תאונה קשה אשר רק בנס הסתיימה בפציעות בלבד ולא גבתה חיי אדם.

בעבירות תעבורה ככלל, ובעבירות של תאונה הגורמת חבלות של ממש בפרט, הערך המוגן הינו שמירה על שלמות הגוף, וכן מתן תחושת בטחון למשתמשי הדרך.

בפסיקה התואמת לענייננו נקבע לא אחת, כי מרכיב חשוב ברמת הענישה בתיקי תאונות דרכים הינו תוצאות התאונה כמו גם חומרת העבירה, אולם יש לשקול גם רשלנות תורמת של הנפגע וכן נסיבות אישיות של הנאשם (ר' ת"ד(ת"א) 2659-04-14 מ"י נ' רפאל ביטון [ניתן ביום 22.1.15, פורסם בנבו] והפסיקה שהובאה שם).

באשר לחומרת העבירות, הנאשם נהג בקלות ראש, בשעת ערב, ולא שעה להוראת התמרור.

אמנם הנאשם לא היה נהג חדש במועד האירוע ואולם, החזיק ברישיון נהיגה רק כשלוש שנים טרם קרות התאונה ובעניין זה יפים דבריו של בית המשפט המחוזי תל אביב בע"פ 70237/07 אדרי נ' מ"י (ניתן ביום 14.4.08, פורסם בנבו):

"הסנגור שם דגש רב על גילו של המערער כאשר לשיטתו - הגיל במקרה זה יכול וצריך להיחשב כנסיבה חריגה שיש בה כדי לפעול לקולא. אם אמרתי שאין בטענה זו ממש אמרתי מעט מדי, ולא נתתי ביטוי הולם למשמעות הגיל. בני גילו של המערער תופסים מקום נכבד באוכלוסיית הנהגים הלא זהירים, המעורבים בתאונות, ולמרביה הצער גם בקרב אוכלוסיית הנפגעים. מהירות גבוהה, שכיחה דווקא בקרב "פלח שוק" זה כמו גם נהיגה פזיזה, לא מיומנת ולא אחראית...לא בכדי מצווה נהג חדש, על פי חוק, לנהוג לאחר קבלת רישיון הנהיגה, עוד תקופה מסוימת בליווי מבוגר, והחוק אף מגביל את מספר הנוסעים שהוא רשאי להסיע...הגבלות אלו על הנהג החדש, מטרתן לחזק ולהטמיע את חובת הזהירות בקרב הנהגים החדשים (רובם בני נוער צעירים), באופן שהתנהגות זו תושרש והם יקפידו לנהוג בצורה אחראית גם לאחר שיוסרו מעליהם הפיקוח וההגבלות".

מעיון בדברי ההסבר בהצעת החוק לתיקון פקודת התעבורה אשר החילה את חובת הליווי ניתן ללמוד על **"מעורבות ניכרת של נהגים חדשים בעבירות תנועה ובתאונות דרכים, 80% מתוכם צעירים למטה מגיל 24"**. בדברי ההסבר נכתב כי תופעה זו מוסברת **"בין השאר בחוסר ניסיון, בתחרותיות המתבטאת בהעזה ונטילת סיכונים תוך בחינת גבולות היכולת של הרכב והנהג, ובהכשרה לא מספקת לנהיגה"** ועל כן, נדרשים הנהגים החדשים לליווי בפועל של נהג מנוסה כך שהליך ההכשרה **"יקנה לנהגים החדשים הבנה תעבורתית מעמיקה"** (ה"ח הממשלה תשע"א מס' 575 עמ' 578).

לעניין רשלנותו התורמת של הנפגע, הרי שהנפגע לא גרם לתאונה ואולם, לא ניתן להתעלם כליל מהעובדה שנהג באופנוע ללא רישיון וללא ביטוח ואף נגדו הוגש כתב אישום. עם זאת, אין בכך כדי לשחרר את הנאשם מאחריותו לביצוע העבירות החמורות אשר ביצע ובהן כאמור הורשע.

אף על פי כן, בהתחשב בנסיבות המקרה דנא, בעובדה שמדובר באירוע ספונטני ובפרט בעובדה שמדובר בבגיר צעיר

בעת ביצוע העבירה, אשר טעה בפנייתו שמאלה בצומת מרומזר מנתיב בו ניתן היה לנסוע ישר בלבד, ללא שנלוו לכך עבירות נוספות דוגמת נהיגה בשכרות, נהיגה ללא רישיון או בפסילה או הפקרה לאחר הפגיעה הריני קובע שרמת רשלנותו של הנאשם אינה גבוהה וניתן למקמה ברף התחתון.

אדגיש, כי לא ניתן להתעלם מהעובדה שהנפגע לא התייצב בבית המשפט, לא הציג את מצבו הרפואי ואת עמדתו, לא שיתף פעולה לעניין זה עם המאשימה ובהתחשב בכך שלא הוצגו בפני כל נתונים עדכניים אודותיו, סבורני שבנסיבות שנוצרו במקרה זה, רף העונש התחתון יהא נמוך מן הרף לו עתרה ב"כ המאשימה במסגרת טיעוניה.

על כן ולאור כל האמור לעיל, בהתחשב בשיקולים האמורים ובנסיבות המקרה דנא, אני קובע כי מתחם העונש ההולם ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם, הינו מאסר בין שיתבטא בתקופה הצופה פני עתיד ועד מספר חודשי מאסר בפועל בודדים, לביצוע בעבודות שירות, ותקופת פסילה בין 4 חודשים ל- 30 חודשים (עניין ביטון וכן ת"ד 12257/07 מ"י נ' **שובלי נתנאל** [ניתן ביום 15.7.09, פורסם בנבו]) לצד ענישה נלווית.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - סעיף 40א לחוק העונשין:

הנאשם בן 22 כיום מתפקד באופן נורמטיבי וחיובי, כאשר מתסקיר שירות המבחן עולה שעל אף קשיים וטראומות שחווה בחייו הרי שסיים את לימודיו והשיג בגרות מלאה, סיים שירות צבאי מלא כלוחם, לקח חלק בטיפול לאחר התאונה ומעוניין להחזיר חובו לחברה.

הנאשם חסך מזמנו של בית המשפט והעדים, לקח אחריות על מעשיו והודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום בהזדמנות הראשונה. הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה מזה חמש שנים ולחובתו הרשעה אחת מאוחרת מסוג ברירת משפט כך שלמעשה, עברו נקי ואף עובדה זו יש לזקוף לזכותו.

כאמור, הנאשם הינו בחור צעיר, קצינת המבחן התרשמה שהוא אדם אחראי נעדר עבר פלילי מכל סוג אשר הטלת מאסר עליו, אפילו מאסר בעבודות שירות, ירעו את מצבו ויחבלו בשיקום חייו ובניית עתידו.

כפי שצוין הפגיעות אשר נגרמו לנפגע, פגיעות קשות הן ורק בנס, לא גבתה התאונה חיי אדם.

ואולם, כמו שנתבקש על ידי ב"כ הנאשם והומלץ על ידי שירות המבחן, סבור אני כי האינטרס הציבורי ייתרם יותר משילוב הנאשם ביצוע עבודות של"צ מאשר מיצוי הדין עמו. עם זאת, אני סבור שיש לאזן ולבטא את חומרת מעשיו של הנאשם בענישה קונקרטי של הגדלת היקף שעות צו השל"צ ובתקופת פסילה לא קצרה, לצד ענישה הצופה פני עתיד.

לאחר שנתתי את דעתי לנסיבות התאונה, שכאמור לא בוצעה בליווי עבירות חמורות נוספות בהן למרבה הצער בית המשפט נתקל חדשות לבקרים, רמת הרשלנות, עמדת שירות המבחן, גילו הצעיר של הנאשם, קבלת האחריות בהזדמנות הראשונה וכן להיעדר ראיות אודות מצבו העדכני של הנפגע, באתי לכלל מסקנה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

משנאמר כל זאת, ולאחר שנשקלו כל השיקולים הרלוונטיים, לרבות שיקולי שיקום הנאשם מחד וההגנה על האינטרם הציבורי מנגד ותוך עריכת איזון בין רכיבי הענישה השונים, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים שלא יעבור תוך 3 שנים מהיום על עבירות של נהיגה בזמן פסילה ו/או גרימת תאונת דרכים שבצידה חבלות של ממש, עבירות לפי סעיפים 67 ו/או 38(3) לפקודת התעבורה.
2. אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית שכבר רוצו. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט עד ולא יאוחר מיום 11/10/20 ויקבל כנגד ההפקדה אסמכתא מתאימה.
3. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.
4. מוטל בזאת צו של"צ בהיקף 350 שעות שיבוצעו בהתאם לתוכנית אותה יבנה שירות המבחן ותוגש לאישור בית המשפט.
- הוסבר לנאשם כי ככל שלא יבצע את עבודות השל"צ, יכול ותוגש בקשה להפקעתו ועניינו יובא לבית המשפט לצורך דיון מחודש ברכיבי הענישה של גזר הדין.
5. הנאשם ישא בתשלום קנס כספי בסך של 3,000 ₪ אשר ישולם ב- 6 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 11/10/20 ובכל 11 לכל חודש עוקב שאחריו.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין אל שירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ז אלול תש"פ, 06 ספטמבר 2020, במעמד הנוכחים.